Markada Ciddi Kullanım İspatı

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 11. Hukuk Dairesi	26.03.2026	Onama

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/4541	2026/1721	SMK 9, SMK 26, HMK 353/1-b(1), HMK 370/1

ÖZET

Gübre için tescilli markanın sahibi; distribütörlük sözleşmesi, bakanlık tescil belgesi, analiz raporları ve beş yılın son yılına ait 36 ürünlük iki fatura sundu. Mahkeme bunları kullanım niyeti sayıp ciddi kullanımı ispatlanmamış buldu ve markayı iptal etti; Yargıtay onadı.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/markada-ciddi-kullanim-ispati-distributorluk-2026-1721/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Hukuk Dairesi 2025/4541 E. , 2026/1721 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 20. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2023/1078 Esas, 2025/1204 Karar

HÜKÜM : Esastan ret

İLK DERECE MAHKEMESİ : Ankara 4. Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi

SAYISI : 2021/191 E., 2022/136 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalı vekili tarafından temyiz edilmekle; temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

KARAR

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; davalının 2012/51236 sayılı "..." ibareli markasını tescilli olduğu 1. sınıfa dahil emtiada kullanmadığı halde markasına dayanarak müvekkili aleyhine dava açtığını, davalının kullanımı ispat etmek için sunduğu belgelerin ciddi kullanımı ispattan uzak olduğunu ileri sürerek davalı adına tescilli markanın kullanılmaması nedeniyle iptalini ve sicilden terkinini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; müvekkilinin markasını ciddi biçimde kullanıldığını, tek satıcılık sözleşmesi ile dava dışı şirkete distribütörlük verildiğini, Tarım ve Orman Bakanlığı ... Genel Müdürlüğünün enzim katkılı ürünler tescil belgesi örneği ve e-arşiv fatura suretlerinden görüleceği üzere müvekkilinin markasını aktif olarak kullandığını savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile davalının sunduğu 06.06.2018 tarihli tek satıcılık sözleşmesi, her ne kadar "..." markalı gübrelerin tanıtımı, pazarlanması ve satışı hususunda dava dışı bir şirkete yetki veren bir sözleşme ise de salt böyle bir sözleşmenin imzalanmış olmasının markanın kullanıldığını ispat bakımından yeterli bir delil olmadığı, bu yetkiyi alan şirketin de markayı ciddi biçimde kullandığını ispatı gerektiği, davalının, sözleşmenin tarafı olan distrübütör şirketin markasal kullanımlarına dair delil sunmadığı, davalının markasının kullanıldığı "gübre" emtiası açısından 24.06.2016-24.06.2021 tarihleri arasında sadece 2021 yılına ait 2 adet fatura kapsamında toplamda 36 adet ürün sattığının görüldüğü, söz konusu ürün satışlarının da markanın ciddi biçimde kullanıldığını ispatlar nicelikte olmadığı, davalının 2016-2020 yılları arasında "..." markalı gübrelerin satışına dair delil sunmadığı, davalının "..." markalı ürünlerinin satış rakamlarının da davalının faaliyette bulunduğu pazar ilişkilerini etkileyecek ölçüde olmadığı, davalının sunduğu Tarım ve Orman Bakanlığı ... Genel Müdürlüğünün enzim katkılı ürünler tescil belgesi örneği, ... Gen Mühendisliği ve ... ait test analiz raporu örneği ve "..." markalı ürününün kullanım alanı, şekli, zamanı ve miktarını anlatan tarihsiz belge örneğinin de "..." markasının kullanımından ziyade kulanım niyetini tevsik edebildiği, 2021 yılında, davalının markasını tescil ettirdikten 7 yıl sonra temin edilen bu izin ve belgelerin, davalının markasının ciddi kullanımını göstermediği, aksine davalının "..." markalı ürünleri piyasaya sunmak için 2021 yılında henüz harekete geçtiğini ispat ettiği, "... İç ve.... A.Ş." ile davalının ticari/organik ilişkisinin bilgi ve belgelerinin de dosyaya yansıtılmadığı gerekçesiyle davanın kabulüne, dava konusu 2012/51236 sayılı markanın kullanmama nedeniyle iptaline karar verilmiş, hüküm, davalı vekilince istinaf edilmiştir.

IV. İSTİNAF

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile 6769 sayılı Sınai Mülkiyet Kanunu'nun (SMK) marka hakkı sahibine markasını ciddi olarak kullanma yükümlülüğü getirdiği, "ciddi biçimde kullanım"ın ne olduğu açıklanmamış ise de "markadan işlevlerine uygun bir tarzda yarar elde edecek, yani üzerinde kullanıldığı malın veya hizmetin piyasada tanınmasını ve diğer işletmelerin mal veya hizmetlerinden ayrılmasını sağlayacak şekilde ve yoğunlukta piyasada veya piyasaya hitap eden, piyasayı etkileyen yerlerde kullanılması"nın kastedildiği, davalının dava

konusu markasını tescilli olduğu emtiada SMK'nın 9 ve 26. maddelerine uygun olarak ciddi biçimde kullanıldığının yeterli nitelikte, nicelikte ve içerikte delille ispat edilemediği, markanın kullanmama nedeniyle iptali koşullarının oluştuğu gerekçesiyle davalı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiş, hüküm, davalı vekilince temyiz edilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Dava ve Hukuki Nitelendirme

Dava, markanın kullanmama nedeniyle iptali istemine ilişkindir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Yapılan yargılama ve saptanan somut uyuşmazlık bakımından uygulanması gereken hukuk kuralları gözetildiğinde İlk Derece Mahkemesince verilen kararda bir isabetsizlik olmadığının anlaşılmasına göre yapılan istinaf başvurusunun 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 353/1-b(1) hükmü uyarınca Bölge Adliye Mahkemesince esastan reddine ilişkin kararın usul ve yasaya uygun olduğu kanısına varıldığından Bölge Adliye Mahkemesi kararının onanmasına karar vermek gerekmiştir.

VI. SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle, davalı vekilinin temyiz itirazlarının reddi ile Bölge Adliye Mahkemesince verilen kararın HMK'nın 370/1 hükmü uyarınca ONANMASINA, aynı Kanun'un 372. maddesi uyarınca işlem yapılmak üzere dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine, aşağıda yazılı temyiz giderinin temyiz edene yükletilmesine, 26.03.2026 tarihinde kesin olarak oy birliğiyle karar verildi.